

O cumio da OTAN con perfil baixo para Ucraína

Description

A dependencia global das decisións arbitrarias que se están a tomar actualmente en Washington é especialmente inquietante ante a crecente ameaza militar no mundo, dado que Trump fracasou coas súas principais promesas de paz en Ucraína e Gaza. Por outra banda, non dubidou en entrometerse no perigoso conflito en Israel, declarando apresuradamente rematada a guerra de 12 días, aínda que ningunha das dúas principais partes implicadas se considera derrotada.

O cumio da OTAN foi o primeiro no que participou Trump e, a pesar das incertezas que isto supuxo, alcanzouse un acordo sobre as cuestións clave, que foron o compromiso dos 32 países de aumentar o seu gasto en defensa aos 5% do PIB para 2035, a reafirmación do artigo 5 do Tratado do Atlántico Norte, que garante a defensa mutua contra calquera ataque a un membro e o fortalecemento da base industrial de defensa da OTAN, fomentando a cooperación nesta área e eliminando as barreiras ao comercio de defensa entre aliados.

Debido ao predominio do conflito israelí-iraniano e ao novo obxectivo de gasto en defensa dos 5%, Ucraína non foi o foco do cumio. Isto débese en parte ao feito de que Trump non mostra moito interese en aumentar a axuda militar a Ucraína; incluso hai temores de que poida distanciarse da guerra, despois de mostrarse incapaz ou reticente a alcanzar a paz en Ucraína e mostrándose máis inclinado a un acordo con Rusia. Con todo, o asunto, dun xeito ou doutro, estivo presente en todos os debates. A declaración final do cumio reiterou o compromiso da OTAN de apoiar a Ucraína, aínda que esta vez non se fixo ningunha mención específica a unha posible situación futura, que segue sendo un punto clave para Kiev. O texto final da declaración do cumio reafirma o seu compromiso soberano de apoiar a Ucraína, subliñando que a súa seguridade contribúe á nosa.

No contexto da ameaza rusa, evitouse unha mención directa á invasión de Ucraína nalgúns puntos do texto, pero fáxose referencia á ameaza a longo prazo que Rusia representa á seguridade euroatlántica. Isto implica que o apoio a Ucraína forma parte da contención da agresión rusa. A axuda militar proporcionada a Ucraína polos países membros da OTAN incluírase no gasto global de defensa da Alianza. Isto busca institucionalizar e estabilizar o fluxo de recursos a Ucraína, reflectindo o novo obxectivo dos 5% do PIB en defensa para 2035.

Un elemento importante do cumio foi a reunión entre Trump e Zelenskiy, aínda que o presidente estadounidense intentou de todas as maneiras posibles desviar a súa relevancia. De camiño á Haia dixo aos xornalistas que, cando se reuniran, súa lle preguntaría como estaba e engadiu a súa opinión, non moi difícil, sobre o seu homólogo ucraíno: vese a si mesmo nunha situación difícil, nunca debería chegar a tal situación. Non obstante, ambos os líderes valoraron positivamente a reunión que tivo lugar á marxe do cumio, describindoa como boa e substancial. Mentres Zelenskiy informou de que se discutiu o asunto da compra de sistemas de defensa área estadounidenses por parte de Ucraína, Trump súa prometeu vagamente ver se podemos proporcionar algo máis. En principio, xa é progreso que Trump chame a Zelenskiy bo tipo.

A pesar do xeral consenso en canto ao apoio, o cumio tamén expuxo algunhas diverxencias entre os aliados sobre o nivel e tipo de asistencia a Ucraína, así como sobre a postura cara a Rusia, con todo, non renuncia á súa expansión belixerante. As últimas declaracións do Kremlin indican claramente que as súas intencións agresivas cara a Ucraína e Occidente non cambiaron, a pesar das dificultades por diante. De feito, Moscova confirma o seu desexo de destruír Ucraína como un estado soberano.

Así, o viceministro de Asuntos Exteriores da Federación Rusa afirmou recentemente que a guerra continuará ata que desapareza a presenza militar da OTAN en Europa do Leste. Isto subliña o obxectivo estratéxico do Kremlin: debilitar as posicións da Alianza e remodelar a arquitectura de seguridade en Europa.

Estas teses atoparon a súa continuación na retórica de Putin. Nun recente foro económico internacional, insistiu unha vez máis na suposta ilexitimidade da devolución de todos os territorios que, na súa opinión, pertencían á Unión Soviética. O cumio foi a súa cónica regra: "Todo o que pisou a bota do soldado ruso é noso". Esta declaración revela definitivamente as ambicións imperiais do Kremlin e o seu desexo de expandirse a expensas dos estados soberanos.

Deste xeito, o Kremlin non só confirma a súa intención de continuar a guerra, senón que tamén define claramente os seus obxectivos globais, que van máis alá de Ucraína e ameazan a seguridade de todo o continente europeo. Hai 100 días, Ucraína acordou un cesamento do fogo incondicional. Hai poucas esperanzas de que Rusia faga o mesmo. Polo tanto, a única forma de conseguilo é axudar a Ucraína a defenderse e premer a Rusia.

O chanceler alemán Merz, que mantén unha posición firme en relación ao apoio á Ucraína na loita contra a invasión rusa, demostrou de forma moi convincente que Putin non está disposto a negociar seriamente ou a facer concesións, e que calquera chamamentos ao Kremlin non só son unha perda de tempo, como tamén son interpretados por Moscova como fraqueza ou cedencia.

A recente visita do primeiro ministro húngaro a Moscova foi respondida pola Rusia con bombardeos pesados en Kíiv e nun hospital. Da mesma forma, a última conexión telefónica con Scholz foi seguida por bombardeos nun hospital infantil. Se ese é o resultado de tales conexións telefónicas, eu evitaría facelas por un bo tempo.

Merz non mencionou que as conversas do presidente americano co líder do Kremlin teñen consecuencias semellantes ou até peores. De acordo co presidente Zelenskyi, desde o inicio do ano, ou sexa, no contexto dos esforzos de paz de Trump, a Rusia atacou a Ucraína con case 27.700 bombas aéreas, máis de 11.000 shahids, cerca de 9.000 outras aeronaves non tripuladas e máis de 700 mísiles.

Nas palabras de Merz, era moi transparente a alusión á incapacidade (e, na verdade, á falta de ganas) de Trump de influenciar a Putin no sentido de pór fin ás hostilidades. Como unha esperanza incerta, soou a declaración do chanceler alemán sobre o proceso de crecente escepticismo e crítica que Trump está afrontando: "Na Europa, hai un gran consenso na avaliación desta guerra. Creo que o presidente Trump estase aproximando a esa avaliación".

O occidente colectivo, ao apoiar a Ucraína na medida que lle resulte resistir, pero non derrotar a Rusia, aínda espera convencer a Putin a que se desista da súa liña belicista, a pesar de que tal política ata o de agora non impediu a escalada da guerra. Ata oxe Putin non ve impedimentos para conseguir os seus obxectivos empregando armas. Séntese máis alentado coas supostas iniciativas de paz de Trump, que causan maior desunión nas filas do Occidente, debilitando ao seu principal adversario.

ETIQUETAS

OTAN Guerra Ucraína

INVESTIGACION

Relacións Internacionais

Date Created

Xullo 3, 2025

Meta Fields

Autoria : 12106